

майорътъ нѣкакъ си не бѣше радостенъ. Като да очакваше нѣщо и такова, отъ което ще се разбере, че съ едно голѣмо орждие нѣма да сме по-спокойни, отколкото съ десеткитѣ помалки, прѣснати изъ позицията. И може би бѣше правъ, защото, още не седнали, като жужукането на комаръ въ тъмно, почна да се долавя брѣмченето на аеропланъ. Мина и замина. Следъ обѣдъ минаха други два, които отъ високо поглеждаха надъ овоцната градина, като да търсѣха нѣщо загубено. А само който не е билъ на фронта, нѣма да разбере какво означаваше това — търсѣше се мѣстото на госта.

Всичко това е още нищо. Съ разсъмването, на следващето утро, противникътъ, предимно съ дългобойни орждия, докарани за случая на монитори, откри артилерийска стрелба. Намѣси се и нашата артилерия отъ позицията и съседнитѣ участъци, излѣзе въ борба и стоманениятъ гостъ. Канонадата отъ бумтежитѣ на орждията и отъ разпукването на падналитѣ снаряди се усилваше отъ часъ на часъ. Приютени въ галериитѣ, съ тревога зачакахме развоя на подетата борба. Двубоятъ продължи почти цѣлия день. Наоколо на 4—500 крачки отъ голѣмото орждие не можеше да се намѣри единъ квадратенъ метъръ земя не прорана отъ снарядитѣ. Много начесто имаше образувани ями, въ които свободно можеше